

Posudek oponentky práce

Martin Palma překládá kvalifikační práci zabývající se postojem českých politických stran k vysílání vojáků na zahraniční mise, což je téma, které pro účely bakalářské práce považují za odpovídající a nosné. Autorovým cílem je zjistit, jaký je postoj parlamentních stran k vysílání vojáků do zahraničních misí vedených mezinárodními organizacemi, a proč některé politické subjekty vysílání odmítají a některé ne. V úvodu autor uvádí, že se bude v práci zabývat posledními dvaceti lety, tj. obdobím od roku 1999 do roku 2019, avšak v závěru sděluje, že cílem práce bylo zjistit vztah politických stran k vysílání vojáků na zahraniční mise mezi roky 1998 a 2017. Časové vymezení práce je tedy poněkud nejasné, což se částečně projevuje i v samotném textu práce, kdy autor jako kontext představuje politické prostředí v letech 1998 až 2019, resp. 1991 až 2019.

K zodpovězení první výzkumné otázky (tj. jaký je postoj parlamentních stran k vysílání vojáků do zahraničních misí) autor volí přístup analýzy volebních programů a rozděluje postoje stran na spíše pozitivní a spíše negativní. Dospěl k tomu, že 21,42 % stran mělo spíše negativní postoje a 78,58 % stran spíše pozitivní. Vzhledem k tomu, že autor zkoumá celkem 14 uskupení, by možná srozumitelnějším vyjádřením bylo konstatování, že u třech z nich převažují negativní postoje a u 11 pozitivní. Vzhledem k množství zkoumaných subjektů jsou programové analýzy poměrně stručné, u některých se autor omezuje jen na dva či tři řádky, přičemž dle mého názoru chybí zasazení postojů stran do kontextu toho, o jaký typ strany/hnutí se jedná. Pokud by tomu autor věnoval více pozornosti, práci by to mohlo prospět.

Druhou výzkumnou otázkou (proč vysílání vojáků na zahraniční mise některé strany odmítají a některé ne) autor hodlá odpovědět na základě kritické diskurzivní analýzy. Vybral si čtyři konkrétní mise a stručně shrnuje debatu, která se k nim odehrávala před hlasováním o vyslání vojáků v dolní komoře parlamentu. Autor shrnuje hlavní argumenty pro vyslání a proti vyslání, ale nejsem si jista, zda tím zcela uspokojivě na výzkumnou otázku odpovídá, neboť bych opět očekávala hlubší propojení postojů stran a jimi uváděných argumentů s jejich ideologickými a programovými východiskami.

Ačkoli autor postupuje logicky, práce má poněkud méně přehlednou a zbytečně roztříštěnou strukturu, kdy autor místy text velmi kouskuje do kratičkových podkapitol. Po relativně krátkém úvodu následuje kapitola věnovaná metodám. Třetí kapitolu autor označil za teoretickou část práce, ale žádnou teorii v ní nenajdeme, zabývá se spíše kontextem tématu – tzn. právním rámcem pro vysílání vojáků, klíčovými dokumenty či politickým prostředím. Čtvrtou kapitolu autor nazývá praktická část a jedná se o stěžejní část práce, v níž shrnuje postoje v programech parlamentních subjektů a obsah debat před hlasováním o vyslání vojáků na čtyři vybrané mise v dolní sněmovně. Tato část je v podstatě poslední kapitolou, po níž následuje závěr, přílohy, seznam zkratk a prameny a literatura (i tyto části autor čísluje jako kapitoly).

Seznam pramenů a literatury je poměrně rozsáhlý, autor vychází z řady primárních zdrojů a nezapomíná ani na odbornou literaturu, v práci však chybí zhodnocení dosavadního stavu výzkumu. Autor čerpá téměř výhradně z tuzemských zdrojů, což lze považovat vzhledem k tématu a cíli práce za pochopitelné.

Z formálního hlediska text víceméně dodržuje stanovené pokyny. Autor mohl více pracovat s poznámkových aparátem. V práci se hojně vyskytují nedostatky v jazykovém podání (např. chyby v interpunkci, psaní velkých písmen, shodě podmětu s přísudkem aj.). Nejednotný je i způsob psaní

(např. v prohlášení je využit ženský rod, v poděkování mužský, v práci se objevuje psaní v první osobě jednotného i množného čísla, převažuje psaní ve třetí osobě).

Přestože jsem výše uvedla několik připomínek k předkládanému textu, domnívám se, že autor prokázal dobrou znalost tématu a naplnil požadavky kladené na práce v bakalářském stupni studia. Práci k obhajobě **doporučuji**.

Hradec Králové 9. srpna 2021

Mgr. Pavla Dočekalová, Ph.D.

KPOL FF UHK